

Jak Kidónka w sanatorium była

Witóm piyknie.

Kidónka, szumno baba, czyrwióno na gymbie, ale łod jakigosi czasu zaczęła marudować. A to jóm zaczęło boleć pod łopatkam, a to w krzyżu.

- Ja, ja – starość nie radość - prawil dochtór.

- Jako starość – dyć na jesiyń bydym miała dziepro sześćdziesiónt piyńć – prawi Kidónka.

- W tych rokach – łodpowieźioł dochtór- do wszystkigo trzeja przywyknóć, do dobrego i złego. Napiszym wóm lyki, ale widzym, że bez lyczynio sanatoryjnego sie nie łodbydzie.

- Na ni ma złego, co by na dobre nie wyszło – łuradowała sie Kidónka. Dyć zech jeszcze nika nie była, na żodnych wczasach, tóż aspoń do sanatrium pojady. Zaroz też zaczęła sie pytać kamratek, kiere już w tym sanatorium kiesi były, jak to tam wyglóndo i co trzeja ze sobóm wzióńć. Jedna przez drugóm dorodzały: musisz wzióńć ze sobóm jakisikej piykne szaty, cobys mogła se is na potańcówke. Musisz mieć dres do ćwiczynio i jakisi łoblycze do łopalanio, jak bydzie pogoda.

Tóż Kidónka zaczęła po sklepach kupować, a do kufra łukłodać. Jak też jyno przyszeł czas wyjazdu, a kufer już miała ze wszystkimi wiecami, jaki ji kamratki doradziły, Kidoniowi zrobiło sie jakosi luto, a zowiść zaczęła go gryź. Tóż łona bydzie po tych roztomajtych kawiarniach chodźć, jeszcze może z cudzymi chłopami tańcować, wyseblykano na słońcu leżeć – o ni, w duchu myśli se chłop. Na jak tu tymu zaradzić? Nie myśloł długo. W nocy wstanył po cichu z łózka, wycióngnył z kufra babie ty wszystki łoblycza, a wraził do niego staróm swojóm kufaje i gumofilce.

- Juź ty babo bydziesz siedzieć w sanatoryji, a patrzeć lyczynio! A nie bydziesz sie smykać, a paradzić w tych łoblyczach.

Rano baba nic nie miarkowała, porwała kufer z chłopym sie pożeygnała i na cug poszła. Kie jyny przyjechała do tego sanatorium, a łotworzyła kufer myślała, że zawału dostanie. Ale zaroz paniczki, kiere też tam były, zaczęły jóm pocieszać, aż sie nie staro, łone ji pojczejóm swoji łoblycze. Dyć koźdo mo tego moc, a chłop niech se tam w chałpie myśli co już tam żywym chce. Paniczki sie wystrojiły, Kidońce dały piykne szaty, wymalowały jóm, zrobiły ji piyknóm fryzure, na głowę wsadziły kłobuk i na potańcówkę pognały. Kidón zaś w chałpie czakoł na telefón łod baby, ale ni mógl sie doczkać, tóż za jakisi tydziyń zadzwonił do ni, jakby nigdy nic, spytoł sie ji, jak też sie tam mo. Na co mu baba zaczęła wykłodać:

- Wiysz chłopcetku, na nie hersko : ty baby, co to majóm piykne szaty, szpacyrujóm po łózdrowisku, chodzóm do kawiarni, a czasym na jakisi potańcówki, a insze w tych dresach jeźdzóm na rowerach, gimnastykujóm, a jeszcze insze łopolajóm się na słońcu. A mie w tych gumofilcach, a w tej kufaji chłapcy po krzokach smykajóm. Po takij wiadomości Kidoniowi zrobiło sie słabo. Nie wiem jak to sie tam skóńczyło, ale widzym Kidónia z wystrojonóm babóm po naszej dziedzinie szpacyrować . Tóż isto je dobrze

J. N. Josiyniczani